

relt er jeg af den klare opfattelse, at sikkerhedssituationen, hvad angår terrorisme, har bevæget sig i den rigtige retning, om end der stadig væk finder terrorangreb sted, og selv om man ved de terrorangreb går efter at dræbe flest muligt civile.

Det, som hr. Frank Aaen så også spørger om, er Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering. Den har jeg også haft mulighed for at læse. Det er stadig væk min klare opfattelse, at det, vi oplever i Irak, er fundamentalistiske kræfter, som ønsker at bekæmpe en demokratisk udvikling i Irak.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu kan man vel ikke, set med en Venstremands øjne, være mere nuanceret, end når man citerer Forsvarets Efterretningstjeneste. Det fremgår altså her helt klart, at den stigning, der sker i angreb i øjeblikket, understøttes af, »at den sunni-arabiske gruppe i det centrale Irak er blevet yderligere marginaliseret ved valget.« Det er altså ikke ekstremisterne, vi taler om her, det er sunnierne. Så står der i sætningen efter, at de sunniekstremistiske netværk »står bag et mindretal af angrebene i Irak«.

Det er derfor, at den måde bare at karakterisere al den modstand, der er mod besættelsesstyrkerne, som terror fra ekstremister, i virkeligheden er helt ved siden af også i forhold til den måde, som Forsvarets Efterretningstjeneste vurderer tingene.

Når jeg synes, det er lidt vigtigt at opholde sig ved det her, er det jo, fordi det sætter spørgsmålstegn ved, om det middel, man skal bruge, er det, som vi så i Falluja, og som vi har set i den seneste aktion, »Matador«, hvor det bare er en militær indsats, eller om det i virkeligheden ikke er et spørgsmål om, at der er nogle politiske og demokratiske problemer, der skulle tackles på en anden måde end bare militært.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Som det er hr. Frank Aaen bekendt, er det ikke et enten-eller, men et både-og. Det er også det, der sker. Der er både en politisk forhandlingsløsning med de kræfter, som ønsker en politisk forhandling, og så er det jo desværre også nødvendigt at sætte militær magt bag.

Når hr. Frank Aaen ønsker at have en lang debat om, hvad der står i Forsvarets Efterret-

ningstjenestes vurdering, som jeg også har, er det jo også vigtigt at slå fast, at det også bliver nævnt, at en del af de ekstremister, som kommer, bl.a. kommer fra udlandet. De kommer rejsende til Irak for at være med til at bekæmpe det, som de opfatter som den amerikanske imperialisme. Det er også en del af sandheden, at vi oplever mange komme rejsende til Irak for at tage del i den frihedskamp, som de mener det er, og som jeg definerer som terrorisme.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu har der været diskuteret meget omkring en slutdato for det danske engagement i Irak, og det er jo bekendt, at flere lande har trukket sig ud, og at nogle har besluttet at gøre det på et senere tidspunkt. Hvad er partiet Venstres argumentation for ikke at sætte en slutdato på?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Vi har i Venstre, men også i regeringen, fra starten valgt at sige, og det er et svar til hr. Per Kaalund, at vi mener, det vil være forkert at udstyre de grupper, som ønsker konfrontation, og som står bag terrorismen i Irak, med en slutdato, for at de der kan se, at hvis de holder sig i ro frem til den dato, er der ellers frit spil bagefter. Det er ikke den rigtige vej at gå.

Som jeg også nævnte i min ordførertale, er der to ting, der gør sig gældende: Vi venter på et nyt FN-mandat, som kommer i slutningen af det her år, som forlænger, må man formode, FN's tilstedeværelse i Irak, plus at de får valgt et nyt irakisk parlament, efter at de forhåbentlig har fået vedtaget en forfatning. De to ting, som jeg nævner, er i hvert fald vigtige ting, som bl.a. også betyder, at man skylder at se, hvordan FN-mandatet vil blive, og hvordan den irakiske regerings sammensætning bliver, og hvad de måtte have af ønsker.

For Venstre har det aldrig været planen, at vi skal blive i Irak i resten af vores liv. Det, der er vigtigt, er selvfølgelig, at vi også har en plan for, hvordan vi kan trække os ud. Men som situationen er nu, taler vi om et mandat, der skal forlænges 8 måneder, og så må vi vurdere situationen igen, når det skal forlænges i januar måned.

Kl. 20.10

Men det er vigtigt at sige, at vi har en opgave at løse, og derfor ønsker vi ikke at sætte nogen slutdato på.